

SEMNULE FIAREI

Să rămânem un moment în picioare și să ne plecăm capetele pentru rugăciune. În timp ce avem capetele plecate, aș vrea să știu dacă este cineva care dorește să fie amintit în rugăciune. Dacă este, să ridice mâna și să spună: „Dumnezeule, ai milă de mine, căci am mare nevoie de Tine în seara aceasta.”

Tată ceresc, ne apropiem de tronul îndurării Tale, în Numele Domnului Isus, Mântuitorul nostru. Ne apropiem, pentru că El ne-a spus cum s-o facem ca să primim ceea ce am cerut. Și ne bucurăm să știm că în inimile noastre ne putem odihni pe asigurarea că ne-ai spus că Tu poți. Astfel, ca sămânță a lui Avraam, socotim că tot ce este contrar Cuvântului lui Dumnezeu nici nu există, pentru că Dumnezeu a spus adevărul și noi credem că El este Adevărul și are Adevărul.

Tată, ne rugăm pentru cei care au ridicat mâna, pentru că Tu știi ce nevoi au. Tu știi ce este în fiecare inimă, chiar și gândul pe care l-a avut înainte de a ridica mâna. Te rog să-i scapi de păcatele și de bolile lor. Împlinește dorințele inimilor lor, Doamne, și ajută-i să aibă o viață fericită aici, iar dacă este posibil, îngăduie să vadă a doua venire a Domnului.

Te rog să binecuvântezi Cuvântul din seara aceasta, în timp ce vom avea părtășie în jurul Lui și vom vorbi despre marea amenințare care stă chiar la ușă, în țara noastră și în întreaga lume. Te rugăm să ne dai Cuvântul și ungera Ta, ca să știm să vorbim ca vestitori ai lui Dumnezeu, fiindcă o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Vă puteți așeza.

Este minunat să putem ajunge în casa Domnului. Pot spune că ne-am bucurat în această biserică împreună cu fratele Buntame, cu predicatorii asociați și cu toți credincioșii veniți din diferite biserici, de orice crez și din orice rasă.

Înainte de a veni în seara aceasta pe platformă, m-am întâlnit cu câțiva prieteni de-ai mei. Unul dintre ei este fratele Allcot, cu care m-am întâlnit pentru prima dată după mulți ani.

Îmi amintesc că pentru prima dată l-am întâlnit în Edmonton, Canada. Apoi l-am întâlnit pe un frate din Hollander. Mă bucur sincer pentru aceasta și mi-ar plăcea să am timp să dau mâna cu fiecare și să merg acasă la voi. Cred că am spus aceasta și în urmă cu 14 ani când am fost în Canada, și cred că în marele Mileniu vom avea o mulțime de timp pentru aceasta, deoarece acolo nu va mai trebui să ne grăbim, iar copiii și noi nu vom mai suferi.

Mie îmi plac mult munții și cred că în veșnicie mi-ar plăcea să petrece câteva milioane de ani în jurul lor. Poate pe acolo m-aș întâlni cu vreo soră. Poate va fi acolo de milioane de ani plimbându-se, știți voi cum sunt doamnele, cu vreun cățeluș sau ceva, dar ea se va plimba cu un tigru mare, iar eu o voi întreba:

„Ce mai faci, soră?” și ea mi-ar răspunde:

O, tu ești frate Branham? Ce mai faci? Mă bucur mult să te văd.”

„De cât timp ești aici?” (Aceasta dacă ar mai fi o socoteală a timpului).

„De vreun milion de ani sau ceva. Am făcut o mică plimbare...”

Nu ar fi minunat? Acestea nu sunt niște vise mistice, ci este adevărul. Noi vom merge undeva și vom fi cineva când vom ajunge acolo. Îmi place aceasta.

Aseară am studiat cartea Apocalipsei și am vorbit despre Pecetea lui Dumnezeu și despre semnul fiarei și le-am pus împreună. Eu am avut scrise niște notițe, dar le-

am uitat la hotel, așa că l-am trimis pe Billy să mi le aducă. Și în timp ce era plecat după ele, m-am gândit să revizuiesc puțin lucrurile de aseară și să fac niște anunțuri.

Poluarea de aici nu-mi face deloc bine la gât. Starea s-a înrăutățit, iar mâine dimineață ar trebui să am o emisiune transmisă de la Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline, de pe strada Broodway.

Mâine seară cred că va trebui să încheiem serviciile de aici din biserică și mi-ar plăcea să o facem cu un serviciu de rugăciune. Deci, voi trimite băieții exact la ora 6.00 ca să împartă numere de rugăciune.

Duminică după-amiază ne vom aduna în auditoriul municipal. Este o sală mare, așa că ar fi bine să vă aduceți și prietenii, deoarece sunt patru mii cinci sute de locuri. Apoi duminică seara vom încheia campania și vom pleca la Visalia. Oh, unele din numele localităților de aici nici nu le pot pronunța. Mă refer la cele care au „G” și „H” și la cele cu „Saint” ca „San Jose” de aici.

Odată eram la un restaurant și am întrebat-o pe doamna de acolo:

„Unde este San Jose?”

„Ce? Nu există un asemenea loc pe aici.”

„Dar este trecut pe hartă!”

„Acela este San Jose,” a spus ea.

„Așa?”

„Da. De unde ești?”

„Din Kentucky,” am răspuns eu.

Vedeți? Acolo, „J” este „H”, dar la noi în Kentucky, „J” este „J” și „H” este „H”.

Și ea a continuat: „Văd că ești în slujbă.”

„Da, doamnă.”

„Și când termini cu slujba?”

„În hunie sau hulie.” (am spus așa în loc de iunie sau iulie).

Femeia s-a prins imediat și a râs. Deci ei au amestecat numele spaniole cu ale noastre.

Și acest Ver... cum îi spune este undeva între Fresno și Bakersfield. Am obținut sponsorizare pentru cinci seri, începând din data de 22, ceea ce înseamnă că vom avea cinci seri de servicii. Vă mulțumesc. Ne vom bucura să vă avem printre noi.

Prin aceasta nu spun că nu mai veniți la biserică, căci vreau să continuați să veniți. Dacă aș locui aici, probabil aceasta ar fi biserica mea de acasă. Este o bisericuță minunată și are un păstor cumsecade. Nu am nimic împotriva celorlalți, dar locul acesta este pe placul meu și îmi place părtășia cu oameni ca voi.

Apreciem și grupul de lucrători care ne-au ajutat în adunări. Probabil că m-ați auzit vorbind împotriva acestor denominațiuni, dar nu oamenii din ele sunt de vină, ci sistemul. Noi am avut cooperare din partea tuturor predicatorilor; unii dintre ei închizându-și chiar adunările pe perioada aceasta. Și pot spune că dacă este ceva ce respect, sunt oamenii lui Dumnezeu, slujitorii adevărați ai lui Dumnezeu. De multe ori am observat că oamenii cei mai suspicioși sunt predicatorii, dar știu de ce: fiindcă sunt păstori. Ei își păzesc oile, așa că au dreptul să fie suspicioși și să aștepte să vadă ce se întâmplă.

Dar când vezi Cuvântul lucrând împreună... Acesta este motivul pentru care am acceptat oferta fratelui de aici: sala este mai mare și astfel oamenii nu mai sunt nevoiți să stea în picioare.

Dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară vom avea un rând de rugăciune. Dinspre mine, aș putea face în fiecare seară un astfel de rând, pentru că aceste semne îi vor urma pe cei ce cred. Și aceasta, nu într-o seară sau în ultimele trei seri, ci așa cum vrea Duhul Sfânt să vină printre noi în adunare, să-i cheme pe oameni, să le spună cine sunt, de unde vin, ce au făcut, ce este greșit cu ei, ce se va întâmpla în continuare și toate acele lucruri.

Atunci credința crede printre oameni, iar când întreb: „Câți de aici sunt credincioși?” peste tot se ridică mâini. Apoi spun: „Puneți mâinile unul peste altul, și nu te ruga pentru tine, ci roagă-te pentru celălalt, fiindcă și el se roagă pentru tine.” Dacă acest lucru nu este biblic, altceva nu știu.

„Mărturisiți-vă unul altuia greșelile, și rugați-vă unul pentru altul, ca să fiți vindecați...” „Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: ... își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.” (Iacov 5.16; Marcu 16.17-18).

Vedeți? Aceasta este Scriptura. Deci, cred că în fiecare seară s-a făcut rugăciune și s-au pus mâinile peste fiecare persoană. În ce mă privește, mâinile mele nu sunt deosebite de ale altcuiva; eu sunt doar un alt om, iar tu vrei să se pună peste tine

mâinile lui Dumnezeu. Și El a promis că „*aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: ...dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.*” Aceasta a promis Dumnezeu și noi de acolo începem.

Acum să revenim la lecția noastră și la Scriptură. Frate Borders, ai citit textul? Bine, aș vrea să aud și eu citindu-se din Biblie. Am deschis chiar la capitolul 7 de unde vom vorbi cel mai mult. Dar mai întâi să recapitulăm lecția de aseară.

La început am avut serviciile de vindecare, după care am intrat în serviciul de propovăduire a Evangheliei. Am avut două seri de învățatură, iar mâine seară și duminică vom avea servicii de vindecare.

Aseară am început să învățăm cele două subiecte care cred că sunt esențiale. Nu aș fi spus nimic despre ele dacă nu aș fi observat că este necesar.

Primul lucru este avertizarea bisericii. De aceea stă străjerul în turn: să-i avertizeze pe oamenii din cetate când vede că vine dușmanul. Dar dacă el nu-i avertizează, Dumnezeu va cere sângele acelor oameni din mâinile lui. Așa este. Dar dacă îi avertizează însă oamenii nu-l iau în seamă, atunci sângele lor este peste ei. (Ezechiel 33.1-17).

Acesta este motivul pentru care eu spun întocmai cum este scris aici. Înțelegeți? Dorința mea este ca în ziua judecății să pot spune așa cum a spus Pavel: „*Sângele nimănui nu este pe mâinile mele.*”

Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu” (Fapte 20.26-27), cât îl cunosc, așa cum este.

Vă mulțumesc pentru scrisorile și comentariile voastre, și vreau să știți că le apreciez foarte mult.

Acum, Semnul fiarei și Pecetea lui Dumnezeu. Câți ați fost aseară aici? Păi aproape toți. A trebuit să iau ambele subiecte și să le pun împreună pentru că merg în paralel unul cu celălalt. Astfel, am spus ceea ce cred că erau la început, iar acum vreau să vă dovedesc cu Scriptura că ceea ce cred este corect.

Eu cred că conform Scripturii, Pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt, iar semnul fiarei este respingerea Duhului Sfânt. Astfel, oamenii au doar două posibilități: salvarea sau respingerea salvării; și la fel ca toate celelalte lucruri și acestea își au începutul în Geneza.

Astăzi am primit un bilețel în care mi se spune: „Poți dovedi că Adunările lui Dumnezeu au început în Geneza”? Eu nu știu nimic despre organizații, dar duhul care este în Adunarea lui Dumnezeu a început în Geneza. Biserica născută din nou a început în Geneza și la fel pretinsele biserici. Ambele au fost reprezentate prin primii doi fii: Cain și Abel.

Cain a primit semnul fiarei și a fost alungat. Noi am înțeles că șarpele care a amăgit-o pe mama lui, nu a fost o reptilă ci o fiară a câmpului. Biblia spune că el era cel mai șiret dintre toate fiarele câmpului.

În Geneza 4.15, după ce l-a ucis pe fratele său, Cain a fost însemnat de Dumnezeu și a plecat din prezența Domnului. Ați înțeles aseară? Ați citit? Imediat ce a primit semnul, el a plecat din prezența Domnului și și-a luat nevastă din țara Nod. Acum înțelegeți? Vedeți cum stau lucrurile?

Cain era un om obișnuit, la fel ca Esau și Iacov. Dacă privim în Biblie, vedem cum acest duh a venit de-a lungul ei, până când în final, chiar în epoca aceasta în care trăim, a ajuns la un cap. Dacă observați, Cain era un om obișnuit din lume, la fel ca Esau, și avea înclinații religioase. El știa că există un Dumnezeu și credea în El.

Vedeți, aceasta este problema în care mă contrazic cu bisericile care spun: „Tot ce

trebuie să faci este să crezi în Dumnezeu, pentru că El îți socotește acest lucru neprihănire.” Acest lucru este adevărat pe jumătate; este o parte din adevăr, nu este întregul adevăr.

Un frate baptist cumsecade, mi-a zis odată:

„Frate Branham, ce a putut face Avraam mai mult decât să creadă? Avraam a crezut, și lucrul acesta i s-a socotit ca neprihănire.” (Fapte 7.8).

„Așa este,” am răspuns eu, „dar Dumnezeu i-a dat un semn că i-a recunoscut credința: pecetea tăierii împrejur.”

Acum, Pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt. Astfel, dacă spui că crezi, dar nu ai primit Duhul Sfânt, înseamnă că Dumnezeu nu ți-a recunoscut încă credința. Așa este. Pecetea este recunoașterea că Dumnezeu a lucrat și Și-a terminat lucrarea în tine.

Cineva a spus: „Dar ce zici de Ioan 5.24?” Aceasta este începutul Duhului. Eu cred că atunci când crezi în Domnul Isus Hristos, ai o parte din Duhul Sfânt; când ești sfințit, o altă parte a Duhului Sfânt te curăță, apoi ești umplut cu Duhul Sfânt. Corect. *„Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică.”* Aceasta este Viața lui Dumnezeu.

Vă rog să observați cum a făcut Cain un altar pe care și-a adus jertfa, s-a plecat, și-a mărturisit credința în Dumnezeu și s-a închinat înaintea Lui. Cu alte cuvinte, era la fel ca oamenii religioși de astăzi.

Cain a zis: „Am zidit un altar, merg la biserică, am adus o jertfă. Asta-i tot ce pot să fac.”

Aceasta este și atitudinea oamenilor de astăzi: „Merg la biserică, îi ajut la toate, am ridicat o biserică frumoasă, am făcut aceasta și cealaltă, am pus bani în fondul văduvelor. Asta-i tot ce pot să fac.”

Dar Dumnezeu l-a părăsit; nu a primit efortul lui Cain și nu-l va primi nici pe al tău. *„Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte.”* (Proverbe 16.25). Există o singură cale dată de Dumnezeu și aceasta este jos, în curentul spre Duhul Sfânt. Fără El ești gata, ești terminat. Nu vei ajunge niciodată înăuntru.

Observați, *„...dacă un om nu se naște din nou, nu poate intra cu nici un chip în Împărăția lui Dumnezeu.”* (Ioan 3.3). Așa este. Tu trebuie să vii pe calea dată de El. Nu contează cât ești de religios, nici câte ai făcut. Aceasta te face un bun cetățean al acestei lumi, dar nu un cetățean al Împărăției de sus.

Împărăția lui Dumnezeu este în voi; voi sunteți născuți în Ea. Împărăția lui Dumnezeu este Duhul Sfânt și tu aparții acelei Împărății. Acesta-i motivul pentru care femeile nu-și ondulează părul, nu poartă șort; bărbații nu fumează și nu fac lucruri din acestea. Ei sunt de sus și Duhul lor îi învață neprihănirea, sfințirea. Ei nu înjură, nu folosesc un limbaj murdar sau alte lucruri de felul acesta. De ce? Pentru că sunt născuți de sus. Ei sunt diferiți; sunt cetățeni de sus.

Dar lumea spune: „Păi, eu aparțin la biserica cutare.”

Dacă într-un restaurant ți se aduce o farfurie cu supă și găsești în ea un păianjen, n-o mănânci și îi dai în judecată pe cei care te-au servit. N-ai putea s-o mănânci pentru nimic în lume. În schimb, lăsați orice fel de învățătură să vă alunece pe gât drept în suflet. Și când te gândești că trupul acela va muri oricum. Așa este.

Nu cu mult timp în urmă, am fost la un muzeu și acolo am auzit că s-a făcut analiza unui om care cântărea o sută cincizeci de pounds (67,95 Kg). Trupul lui raportat la componentele chimice, valora optzeci și patru de cenți. Când au auzit, doi tineri

vorbeau unul cu celălalt și ziceau:

„John, nu valorăm prea mult, așa-i?”

„Așa-i,” a răspuns celălalt. Deci un om de o sută cincizeci de pounds valorează optzeci și patru de cenți. Nu are prea mare valoare, așa-i? Dar sunt sigur că vă îngrijiți de cei optzeci și patru de cenți: îl îmbrăcați cu palton de cinci sute de dolari, apoi umblați cu nasul pe sus, încât dacă ar ploua v-ați îneca. Da, domnilor.

Dar înăuntrul acestui trup aveți un suflet care valorează zece mii de lumi, însă cu toate acestea îl lăsați pe diavolul să bage în el tot felul de lucruri, numind aceasta neprihănire și religios, în loc să apucați calea dreaptă a lui Dumnezeu. Așa este.

Sufletul tău valorează zece mii de lumi, dar tu ai mai multă grijă de trupul tău care valorează doar optzeci și patru de cenți. Oh, cum îl îngrijești și îl îmbraci! Dar sufletul tău, cu siguranță nu-l îmbraci așa și lași să tracă prin el orice. Pentru un păianjen mort dai în judecată restaurantul, dar biserica poate să-ți spună: „Dă mâna cu păstorul, spune că crezi în Dumnezeu, închină-te și aceasta este tot.”

Dacă ajunge atâta, înseamnă că și Cain a fost drept. Să nu uitați însă că Dumnezeu i-a spus lui Cain: „Închină-te ca fratele tău și vei face bine.” Dar el n-a vrut. La fel este și astăzi: ei nu vor să se închine în Duh și adevăr, ci cred că ajunge să meargă la biserică și să se închine așa cum zice biserica. Dar voi trebuie să vă închinați cum spune Dumnezeu, nu biserica.

Isus a spus: *„Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să se închine în Duh și adevăr.”* (Ioan 4.24). Așa este. Puneți-le împreună: Cuvântul și Duhul, și dacă Duhul este în Cuvânt, atunci Cuvântul Se va manifesta. Exact acesta este motivul pentru care vedeți deosebirea Duhului, vindecările și lucrările acestea: totul este Cuvântul manifestat.

Isus a zis: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.*” (Marcu 16.15). El n-a zis să mergeți în toată lumea, să construiți biserici și să faceți aceasta și cealaltă, deși și aceste lucruri sunt în ordine. El n-a spus nici să mergeți în toată lumea să învățați Evanghelia, ci a spus: „*propovăduiți Evanghelia.*” Cu alte cuvinte, „a propovădui Evanghelia” înseamnă „a însoți vestirea cu demonstrația puterii Duhului Sfânt,” pentru că Pavel a spus: „*Învățătura și propovăduirea mea... stăteau...într-o dovadă dată de Duhul și de putere,*” adică manifestarea Duhului Sfânt. (1 Corinteni 2.4). „*Acestea sunt semnele care-i vor însoți pe cei ce vor crede.*” Așa este. Cuvântul trebuie manifestat: „*Dacă rămâneți în Mine, și Cuvântul Meu rămâne în voi, cereți orice veți vrea, și vi se va da.*” (Ioan 15.7). Corect. Trebuie să te întorci drept la Scriptură; nu poți ieși din Scriptură; Ea te echilibrează de fiecare dată. Dar Cain a vrut ceva frumos.

Aseară am vorbit despre frumusețea care atrage ochiul. Biserica catolică a știut de multă vreme că ochiul este poarta către suflet, de aceea a făcut totul frumos, iar oamenii au căzut în aceasta. Și Hollywood-ul a învățat aceasta, iar diavolul a știut-o înaintea oricărui dintre voi. Așa este. El a lucrat întotdeauna prin aceste tehnici și a ridicat o împărăție mult mai frumoasă. Întotdeauna a fost frumos. Chiar și după ce a căzut blestemul peste el, a rămas o creatură frumoasă. Uitați-vă cât de grațios se mișcă și ce culori frumoase are! Nici chiar blestemul nu i-a luat frumusețea.

Credeți că Iuda Iscarioteanul era un bețiv bătrân, cu gulerul în sus și cu părul pieptănat cu cărare într-o parte? O, el era un flăcău alunecos! Sigur că da. Diavolul este prea deștept pentru aceasta.

Când eu și fratele Moore am fost în Franța, la Pigalle, mă gândeam că voi vedea prostituate și bețivi. Dar Satana este prea deștept pentru aceasta. Acolo am văzut cele mai frumoase femei. O, el este deștept! Păcatul este înșelător, păcatul este frumos, dar este moarte. Așa este.

Nu priviți la ce este frumos, ci priviți la Adevăr! Aceasta este problema cu biserica de astăzi: alege frumosul și moartea. Dar nu vreau să insist prea mult asupra

acestui subiect, pentru că trebuie să merg mai departe.

Deci am văzut cum Cain s-a dus din prezența lui Dumnezeu și și-a luat o soție din alt grup, din țara Nod. Exact aceasta face și omul care nu se închină lui Dumnezeu în Duh și adevăr: pleacă de pe cale își caută o biserică ce îl satisface.

Dar nu uitați, Set era un tip. Pentru că Abel a fost ucis, Set i-a luat locul: un simbol al morții, îngropării și învierii Domnului. Observați cum au venit acele semințe.

Acum vom lua câteva texte pe care le-am folosit. Pecetea era semnul, și noi am văzut cum pecetea a fost folosită în locul numelui. Numele lui Isus Hristos este Pecetea lui Dumnezeu, Neprihănirea lui Dumnezeu. *„Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el, și stă la adăpost.”* (Proverbe 18.10). Este aceasta Pecetea lui Dumnezeu?

„Orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.” (Ioan 16.32). Este adevărat? *„Și orice faceți cu cuvântul sau fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus...”* (Coloseni 3.17). Este adevărat? *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* (Fapte 2.38). Pecetea lui Dumnezeu. Pecetea de însemnare, de identificare este Numele Domnului Isus. Astfel, când Isus vine în tine, pune Duhul Său înăuntrul tău. Nu contează câte alte nume mai ai pe dinafară, dacă Duhul este aici înăuntru, El va purta mărturia adevărului.

Noi am văzut cum Dumnezeu l-a alungat pe Cain din Eden, după ce l-a însemnat, dar Set a stat în prezența lui Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a dat o soție. Tot așa este și Biserica adevărată: stă în prezența lui Dumnezeu.

O, aș vrea să-l pot aduce aici pe istoricul Paul Boyd! Că veni vorba, acest bărbat așteaptă de trei ani un interviu privat. Oamenii așteaptă ani de zile acele interviuri; ei vin din Asia, Africa, India și așteaptă până când vorbește Duhul Sfânt. Și în

dimineața aceasta, în timp ce vorbeam au apărut vedeniile.

Acesta este un serviciu evanghelic, dar de obicei, acasă și în alte locuri se desfășoară prorocia. Vin oameni care nu știu încotro să apuce. Ei nu spun nimic și așteaptă până când vorbește Duhul Sfânt, iar El le descoperă ce au făcut sau ce au de făcut.

Dumnezeu lucrează minunat prin vedenii puternice care se desfășoară descoperind și spunând ce ai făcut, ce nu trebuia să faci, ce trebuie să faci în continuare și ce se va întâmpla după ce faci ce ți se cere. O, Dumnezeu cunoaște toate lucrurile! Puteți întreba pe oricine dacă li s-a spus vreodată ceva și nu s-a întâmplat întocmai de fiecare dată, fiindcă El nu poate minți. El este Dumnezeu și nu poate minți.

Deci, Set a stat cu Dumnezeu, iar El i-a dat soția. Credinciosul adevărat va sta cu Dumnezeu, cu Biblia Lui, Biserica adevărată va fi Mireasa lui Isus Hristos, în timp ce celălalt va primi o mireasă a lumii, așa cum am văzut aseară.

Citind mai departe din Biblie, am ajuns la Babilon și am văzut cum a apărut Babilonul în Geneza, apoi la mijlocul Bibliei și apoi la sfârșitul Bibliei. L-am avut când a apărut Isus în scenă și când a ieșit din scenă, iar Iuda a venit la fel. Antihristul și Duhul Sfânt au venit la fel. Textul pentru aceasta este în Matei 27 sau 26.

Apoi am văzut Israelul comparat cu Moab. Israelul a rămas credincios, venind pe adevărata linie de sânge. Pe partea cealaltă, Moab era un nelegitim deși era fundamentalist ca Israel. Dar Israel, care venea pe adevărata linie de sânge, era însoțit de semne și minuni; avea șarpele de aramă, vindecarea divină; avea Glasul Împăratului în tabără; avea Stânca lovită pentru salvare; avea un Tată ceresc iubitor; avea un timp măreț și nu amesteca nimic. Ei erau inter-denominaționali și pribegeau încoace și încolo, iar moabiții îi batjocoreau pentru că nu erau nici măcar o națiune, ci erau un popor risipit. Nădăjduiesc că înțelegeți.

Ei se îndreptau spre țara lor: un tip desăvârșit al bisericii de astăzi. Amin. Ei pribegeau în piei de oaie și de capră, batjocoriți. Dar noi așteptăm Cetatea al cărei Meșter și Ziditor este Dumnezeu. Așa umblă Biserica adevărată de astăzi.

Marele fundamentalist Moab aducea jertfe desăvârșite, la fel ca Israel. Ei erau la fel de fundamentalisti ca Israel, dar nu avea Duhul.

Apoi mergem la Esau și Iacov. Prin cunoștința Sa mai dinainte, Dumnezeu a făcut alegerea încă înainte ca ei să se nască. Desigur, Dumnezeu n-a vrut să-l condamne pe Esau, dar l-a cunoscut cine era. Dumnezeu cunoaște totul: El a cunoscut fiecare muscă ce a fost și va fi vreodată pe pământ; încă înainte de a fi pământul, a cunoscut fiecare țânțar care va exista și a știut de câte ori va clipi. El este infinit. Dacă n-ar fi infinit, n-ar fi Dumnezeu. Și fiindcă este infinit, a cunoscut toate lucrurile de la început și de aceea a putut alege. Și nu a ales pentru că așa a vrut, ci pentru că prin cunoștința Sa mai dinainte a știut cine Îl va primi și cine nu. Acesta-i motivul pentru care numele fiecărei persoane care va fi răpită a fost scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Așa spune Biblia.

Isus a venit prin cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu. El a știut că Isus va răscumpăra Biserica. Predicatorii sunt ca pescarii. Biblia spune că Împărăția lui Dumnezeu se aseamănă cu un pescar care ia năvodul și-l aruncă în apă. Când îl trage afară din apă, în el sunt prinși păienjeni, șerpi, broaște și pești. Noi nu știm care sunt pești și care nu, de aceea tot ce trebuie să facem este să aruncăm năvodul și să-l tragem apoi afară.

Și fratele Buntane a aruncat de multe ori năvodul aici, iar eu am venit, am aruncat năvodul meu și am pescuit împreună cu el. Când am tras, oamenii au venit la altar și s-au predat lui Hristos. Eu nu știu care este capră, care este oaie; care este păianjen sau broască, dar Dumnezeu l-a știut pe fiecare încă înainte de întemeierea lumii.

„Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine.” și: „Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-L

atrage Tatăl care M-a trimis.” (Ioan 6.37,44). „Toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl (timpul trecut), vor veni la Mine.” (Traducere din engleză). Așa este. El a spus aceasta.

Eu nu îi cunosc, ci arunc doar năvodul și spun: „*Veniți toți cei trudiți și împovărați.*” (Matei 11.28). Dumnezeu îi cunoaște pe toți și știe care ce este, dar eu nu știu. Nimeni altcineva nu știe, doar Dumnezeu. Deci datoria noastră este să facem acest lucru până va veni El. De aceea biserica se pregătește să fie gata.

Noi am găsit că încă înainte ca Esau și Iacov să se nască, Dumnezeu l-a iubit pe unul și l-a urât pe celălalt. (Romani 9.13). Și nu uitați: ei erau gemeni, din același tată și din aceeași mamă. Ați înțeles? Gemeni. Orice trezire produce gemeni. Cu siguranță. Sunt gemeni născuți în omul natural și în omul spiritual. Acest lucru a pornit din grădina Eden, cu Cain și Abel și a venit înapoi.

Uitați-vă la biserică: Isus Păstorul și Iuda casierul, frați din aceeași seminție, din aceeași biserică. Unul Dumnezeu, celălalt un drac. Așa este. Și Isus a spus că „*în zilele din urmă cele două duhuri vor fi atât de aproape, încât dacă ar fi cu putință, ar înșela chiar și pe cei aleși.*” (Matei 24.24). Amin. Dacă ar fi posibil, dar nu este. Nu va reuși, pentru că aleșii primesc adevărata Pecete, iar Pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt.

Acum vom relua de unde am rămas aseară. Este vorba de **Ezechiel 9**. Câți ați citit? V-ați bucurat? Citiți acum:

„Domnul a zis: „Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor, care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor, care se săvârșesc acolo.”

Iar celorlalți le-a zis: „Treceți după el în cetate, și loviți: ochiul vostru să fie fără milă, și să nu vă îndurați!

„Ucideți, și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de nici unul din cei ce au semnul pe frunte!” (v. 4-6).

Ezechiel a văzut mai înainte Cincizecimea și a spus ce se va întâmpla. El a văzut șase oameni care veneau pe drumul porții de sus, cu unelte de nimicire în mână. Ați observat că au fost trimiși doar la Ierusalim? Dumnezeu lucrează cu neamurile ca persoane individuale, dar Israel este luat ca popor, poporul lui Dumnezeu. Da.

În biserica mea a fost un misionar care a încercat tot timpul să ajungă în Israel. Într-o dimineață, el a venit la tabernacol, s-a ridicat în picioare în timp ce aveam ungerea peste mine și a zis:

„Frate Branham, aș vrea să te întreb ceva. Cum aș putea ajunge la Ierusalim, pentru că am încercat în toate felurile, dar nu am reușit.”

„Nu știu ce să-ți spun,” am răspuns eu. El voia să meargă acolo să facă ceva pentru evrei ca să-i câștige pentru Domnul. Dar imediat Duhul Sfânt a spus: „Nu este așa, fiindcă Israel se va naște într-o zi!” Așa este.

O, noi suntem aproape! Dacă va fi cu voia Domnului, vom intra în subiectul acesta imediat.

Acum fiți atenți! Înainte să înceapă măcelul, el a văzut un om cu haină albă. Ce reprezintă culoarea albă? Neprihănirea sfinților. Și acel om avea o călimară într-o parte. El a trecut mai întâi prin Ierusalim și a pus pecetea pe fruntea celor ce plângeau și gemeau din pricina nelegiuirilor din cetate. Este adevărat? Și când le-a spus să nimicească, a zis: *„Nu cruțați nici pe bătrâni, nici pe tineri, nici pe copii, nici pe bebeluși, pe nimeni care nu are acest semn!”* Înțelegeți? Nimic nu a fost cruțat: ori primeau Pecetea, ori mureau.

Imediat vom ajunge în Noul Testament și vom vedea că Pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt, și că toți cei care nu o au sunt sortiți nimicirii. Sunt pierduți.

Aseară am făcut referire la scrierile lui Josephus, care a trăit, probabil, foarte aproape de timpul când a fost pe pământ Isus din Nazaret. El a scris despre creștini, dar a spus că erau niște canibali care au mâncat trupul lui Isus din Nazaret. Desigur, este vorba despre Cina Domnului, dar el nu știa ce înseamnă Cina, deoarece era doar un istoric, un om cu gândirea neconvertită.

Când au văzut că toate lucrurile se întâmplă întocmai cum fuseseră vestite, creștinii au părăsit Ierusalimul și s-au dus în Iudeea, departe de acele lucruri. Restul evreilor, toate marile organizații au rămas însă în cetate și au zis: „Vom merge în Casa Domnului, pentru că IeHoVaH este apărarea noastră. Acest Templu a fost construit din porunca Domnului și Solomon i l-a închinat Lui, așa că este un loc sfânt.”

Ei L-au respins pe Mesia atunci când a venit la ei, întocmai cum fusese prorocit, și a făcut chiar lucrările pe care a spus Biblia că le va face. Dar El n-a venit conform teologiei lor. Nădăjduiesc să nu vă rănesc, ci să vă pătrundă ceea ce spun.

El a arătat semnul Mesianic întocmai cum spunea Biblia. Câți credeți aceasta? Sigur că da. Dar cum L-au numit ei când au văzut semnul lui Mesia? Beelzebul, un diavol, un ghicitor, pentru că le cunoștea gândurile și știa ce gândesc.

Dar adevărații evrei ce spuneau despre aceasta? „Acesta este semnul lui Mesia!” Natanael spunea: „*Tu ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu; ești cu adevărat Împăratul lui Israel.*” Și Domnul i-a răspuns: „Pentru că ți-am spus că te-am văzut înainte să vii la adunare, crezi? Vei vedea lucruri mai mari decât acestea.” Vedeți? Mai întâi trebuie să crezi; crede și vei vedea lucruri mai mari.

Dar marile biserici, organizațiile, cărturarii, fariseii, saducheii, irodienii și toți

ceilalți, spuneau: „Acesta-i Beelzebul!” Ei trebuiau să le spună ceva oamenilor din organizațiile lor, așa că au zis: „Este de la diavolul!” Să țineți minte aceasta! Ei erau oameni religioși, erau sfinți, pentru că dacă oamenii ar fi văzut la ei un păcat, i-ar fi omorât cu pietre; erau învățați de la seminar, cu diplome, dar cu toate acestea erau condamnați, pentru că Isus le-a zis: „*Voi aveți de tată pe diavolul...*” (Ioan 8.44).

Atunci să nu Îl condamnați pe Duhul Sfânt când vă spune ce sunteți! Și nu uitați: „*...când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.*” (Matei 15.14). Cu siguranță.

Priviți Scripturile, priviți făgăduința și recunoașteți ceasul care se apropie! Ucenicii umpluți cu Duhul Sfânt, cei care aveau Semnul, Pecetea lui Dumnezeu, pe frunțile lor, au început să observe că se întâmplă lucrurile care fuseseră anunțate de Isus. În câteva minute vom ajunge să vorbim despre aceasta și veți vedea și voi cât suntem de aproape. Isus a spus că înainte de revenirea Lui va fi la fel ca în zilele Sodomei: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aiudoma și la venirea Fiului omului.*” (Luca 17.28+30). El a promis aceasta, a jurat pe Dumnezeu, deci trebuie să vină.

Acum vreau să vă spun ceva. Lăsați deoparte umbrela aceea veche! Puneți în colț umbrela metodistă, baptistă, pentecostală, și haideți să privim în Cuvântul lui Dumnezeu. Haideți să le punem pe toate în ordine și să privim în El!

Biblia a vestit aceste lucruri prin profetul Ezechiel, iar Duhul Sfânt a venit și a făcut întocmai cum a fost spus. Nu uitați că El le-a spus acelor bărbați cu unelte de nimicire: „*Să nu cruțați pe nimeni!*” Toți cei care nu au avut Pecetea lui Dumnezeu erau însemnați altfel. Dar cine erau cei care au fost însemnați altfel? Bărbați cu viețile închinare clericilor, preoți, oameni cu renume, învățați, etc. Câți știu că acesta este adevărul? Sigur că este! Poate erau cetățeni onorabili ai țării, dar nu au avut scuză.

Când Dumnezeu trimite ceva și tu nu pășești în el, ești afară. Aceasta-i tot. Ori ești înăuntru, ori ești afară. Toți cei care nu au fost în arcă, s-au înecat, indiferent cine au fost ei.

La fel este și astăzi: Toți cei care nu sunt în Hristos vor pieri. Acesta-i adevărul. Poate zici: „Sunt metodist sau baptist sau pentecostal sau altceva”, dar aceasta nu contează. Tu trebuie să fii al lui Hristos, iar dacă ești al lui Hristos vei face lucrările Lui.

Acum observați! Cei care au crezut avertizarea, au plecat din cetate. În ce-i privește pe cei care au rămas, istoricii spun că au mâncat iarbă și frunzele copacilor, pentru că Titus a asediat cetatea. Ierusalimul era sortit nimicirii. Dar în timpul nostru? Întreaga lume. Atunci, aceasta a fost doar pentru Ierusalim, pentru iudei. Titus a asediat cetatea timp de doi sau trei ani, așa că au ajuns să mănânce iarbă și scoarța copacilor; ba și-au mâncat chiar și copiii, iar la urmă a venit măcelul, încât sângele curgea pe porțile cetății. Dumnezeu cel mare și plin de dragoste permitea aceasta? Da, pentru că El trebuie să fie drept, iar ca să fie drept trebuie să judece corect.

În seara aceasta, El este un Dumnezeu milostiv, dar în ziua aceea întunecoasă, când va trebui să stai înaintea Lui la judecată, El va fi un Dumnezeu plin de mânie. Așa spune Biblia: „În mânia Lui...”

Am fost în Colorado, acolo unde se cioplește piatra, pentru că voiam să tai o piatră mică și să fac o cruciuliță pentru fetița mea, să și-o pună la gât. Cioplitorul m-a întrebat: „Pe unde vrei s-o tai?” Eu am privit piatra. Pe o parte totul era frumos și clar, dar pe partea cealaltă totul părea că s-a umplut de nori. Și am pus aceasta deasupra crucii.

„De ce o tai pe aici și nu prin partea cealaltă, ca să fie mai frumoasă?”

„Crucea nu este frumoasă”, am răspuns eu. „Ea este un simbol al suferinței și rușinii.”

„Cum adică?”

„Aceștia sunt norii mâniei lui Dumnezeu. El Și-a revărsat mânia peste Hristos, care a luat locul meu la Calvar și a murit sub judecata și mânia Lui. Dumnezeu Și-a revărsat toată judecata asupra Lui pentru că El a luat locul meu. Eu eram un păcătos, dar El mi-a luat locul.” Când am spus aceasta, am văzut că din ochii acelui om curgeau lacrimi.

„Noi eram păcătoși, fără nădejde și Dumnezeu a știut că va trebui să stăm la judecata Lui, dar Isus a luat-o pentru noi. Norii aceia sunt deasupra crucii și reprezintă mânia lui Dumnezeu peste El, pentru că a purtat-o în trupul Lui ca să putem fi liberi.”

O, ce adevăr! Mânia Lui Dumnezeu.

Acum să ne întoarcem la Apocalipsa. Cei care vă luați notițe, notați-vă Apocalipsa 14.6-12:

„Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.

El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!”

Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,

va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei!

Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.”

Aceștia sunt ultimii trei îngeri. După cei șapte îngeri de aici au venit trei îngeri speciali. Ați observat? Vreau să observați acești trei îngeri.

Primul înger a sunat din Trâmbița Evangheliei și a propovăduit întregii lumi Evanghelia veșnică.

Al doilea înger a propovăduit o Evanghelie a sfințeniei, pentru că biserica a săvârșit curvie, după care a urmat al treilea înger, care a răcnit cu glas tare și a avertizat cu privire la semnul fiarei.

Primul înger a fost Luther și a predicat Evanghelia aducând reforma. Al doilea înger, Wesley, a predicat sfințirea, corectând biserica. Dar al treilea Mesaj, adevăratul mesager, i-a avertizat pe oameni să fugă de semnul fiarei zicând: „Oricine primește semnul fiarei, va bea din mânia lui Dumnezeu turnată din

paharul Lui peste oameni.” Acesta este chiar mesajul de astăzi: al treilea înger, al treilea Mesaj, de fapt, ultimul Mesaj.

- mesajul luteran al neprihănirii;

- mesajul wesleyan al sfințirii; și

- mesajul Cincizecimii, al Pecetii lui Dumnezeu: Fugiți de semnul fiarei, ieșiți afară dintre zidurile Babilonului și fiți pecetluiți pentru Împărăția lui Dumnezeu!

Priviți versetul următor: „...*Ferice de morții care mor în Domnul!*” (v. 13). Ce urmează după aceea? Armagedonul. Biserica este plecată după Mesajul îngerului al treilea. Eu am vorbit bisericii despre acei îngeri, despre cei șapte îngeri și Mesajul îngerului, și am văzut că această ungere deosebită a venit la ultimele trei epoci, prin acești ultimi trei îngeri.

Priviți acum în Apocalipsa 7, când Ioan a fost în Duhul în slavă. El a văzut aceste lucruri venind și a spus: „*După aceea am văzut patru îngeri, care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. (Fiți atenți și notați-vă!) Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac.*” Până când? „...*până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!*” (v. 1+3).

Comparați aceasta cu Ezechiel 9. Îi vedeți cum vin cu uneltele de nimicire și cum sunt ținute pe loc până când Cel cu călimara pune Pecetea? Fiți atenți!

„*Și am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui și care avea pecetea Dumnezeului celui Viu...*” El trebuia să pună Pecetea pe frunțile slujitorilor Dumnezeului nostru. Noi știm că Biserica nu a fost numită niciodată slujitor. Biserica este fiii și fiicele lui Dumnezeu, în timp ce Israel este slujitorul Lui. Avraam

a fost slujitorul Lui. Deci, Israel este slujitorul lui Dumnezeu, dar Biserica este numită fiii și fiicele Lui. Ați observat?

„Țineți cele patru vânturi!” Cât timp? *„Până pecetluim slujitorul lui Dumnezeu”,* adică Israelul.

Înainte de a merge mai departe, aș vrea să ne întoarcem puțin la Istorie. Odată, Israel a fost în Babilon, apoi au fost aduși înapoi. Mai întâi au fost în Egipt, apoi în Babilon, pentru ca în final să fie risipiți pretutindeni de Imperiul Roman.

Și Isus a spus în Matei 24: *„Învățați pilda ...”*

Aseară am început să arăt că ucenicii l-au pus trei întrebări, iar El a răspuns tot cu trei întrebări. Când l-au întrebat când va fi timpul revenirii Lui, El le-a zis: *„Vedeți smochinul și toți copacii. Când înfrunzesc, știți că vremea este aproape, chiar la ușă.”*

Bătrânul fățarnic ia aceste cuvinte și spune: *„Generația aceea a trecut, apoi a venit alta și a trecut, ceea ce înseamnă că El a mințit.”* Nu, El nu a mințit! Problema este că ei nu au descoperirea spirituală a Cuvântului. El a spus clar că *„neamul, generația, care va vedea smochinul înfrunzind, va vedea împlinirea acelor lucruri.”*

Priviți înapoi la Ioel 2, la cele patru lăcuste. Cred că am predicat despre aceasta chiar aici în California sau în Phoenix. Ce au lăsat metodiștii, au mâncat bapțiștii; ce au lăsat bapțiștii, au mâncat penticostalii. *„Dar voi restitui, zice Domnul...”* Dacă priviți aceste lăcuste, veți vedea că este aceeași insectă în diferite stadii de dezvoltare: oul devine larvă, apoi nimfă și în final avem lăcusta. Și ce a mâncat ea? A început cu dragostea frățască, a înlocuit Biblia cu altceva, apoi a mâncat învățăturile adevărate ale Cuvântului lui Dumnezeu. Vedeți? Pavel vorbea în 1 Corinteni 13 despre dragostea adevărată. Toate aceste lucruri au fost mâncate din biserică, dar El a spus: *„vă voi da înapoi toți anii pe care i-a mâncat lăcusta și*

lucrurile pe care le-a făcut.” (Ioel 2.25-26).

Israelul a fost întotdeauna smochinul. Astfel, generația care vede Israelul devenind din nou națiune, nu va trece până când nu se va împlini totul. O, nu vedeți? Uitați-vă la ei! Dumnezeu a trebuit să-i împingă tot timpul pe evrei, pentru că ei n-au avut niciodată Duhul Sfânt. Mulți dintre ei nu i-au crezut nici chiar pe prorocii lor, pe mesagerii lor și au trebuit să fie împinși tot timpul.

El va trebui să dărâme aceste bariere denominaționale. Când comunismul va începe să mănânce în jurul nostru, va trebui să ne adunăm împreună. Dumnezeu Își va împlini Cuvântul, fiindcă Legământul este necondiționat, și nu spune: „Dacă vrei, vreau și Eu!”, ci spune: „Eu am făcut-o deja.” Așa este. O, îmi place aceasta! Amin. Aceasta mă face să mă simt duhovnicesc.

Acum priviți ce a făcut Dumnezeu aici. El nu spune: „Dacă vrei, voi face!” Acest lucru s-a încheiat când Adam și-a încălcat legământul făcut, și când Israel a încălcat și el legământul din Exod 19. Dar acesta este un Legământ al harului, pentru că Dumnezeu i-a jurat lui Avraam pe Sine Însuși că va fi așa. Deci harul lui Dumnezeu ne este dat în Isus Hristos, Sămânța lui Avraam, și nu mai suntem sub Lege. Nu, domnule! Legea nu mai are nici o putere; ești deasupra ei. Ce este deasupra Legii? Dragostea, harul. Legea a venit prin Moise, dar harul și Adevărul au venit prin Isus Hristos.

Aș fi vrut să mai am la dispoziție câteva zile, să predic despre „De El să ascultați!” Acest lucru s-a spus pe Muntele schimbării la față. Eu am vorbit despre acel tutore, despre acele legi și despre ce se întâmplă.

Observați! Odinioară, Dumnezeu a împietrit inima lui Faraon împotriva evreilor, iar în timpul acesta a făcut la fel: a împietrit inima lui Hitler împotriva lor. Aceasta a declanșat războiul. Însă nu uitați că Dumnezeu a spus: „*Pe cine îl va blestema pe Israel, îl voi blestema; și pe cine îl va binecuvânta pe Israel, îl voi binecuvânta!*” El i-a risipit prin toată lumea, dar tot El a împietrit inima lui Hitler, inima lui Mussolini,

inima lui Stalin; a împietrit inimile mai multor popoare împotriva lor, până când în final a deschis o cale pentru Israel și ei se întorc deja acasă.

Dacă vreți să știți ce lună a anului este, uitați-vă în calendar; dacă vreți să știți timpul venirii Domnului, uitați-vă la Israel. El este ceasul lui Dumnezeu. Priviți-i cum se stabilesc în țara lor natală. Cel mai vechi steag din lume, steaua lui David cu șase colțuri, flutură din nou după două mii cinci sute de ani. Israel, Palestina, înflorește ca un trandafir. Citiți în reviste și vedeți cum se întorc din Iran și de peste tot. În revista „Look” a fost publicat un articol referitor la întoarcerea evreilor în Palestina. Ei nu voiau să se urce în avion pentru că se temeau, dar un rabin bătrân s-a ridicat și a spus: „Prorocul nostru Isaia a spus în urmă cu o mie de ani că ne vom întoarce acasă pe aripile unui vultur.” Amin. Aceasta-i tot. Ei s-au urcat în avion și au plecat acasă.

Fratele Arganbright, unul din frații de aici, a făcut o fotografie care a fost numită: „Trei minute până la miezul nopții.” Știința spune că acesta este adevărul, că mai sunt trei minute până la miezul nopții. Și noi vedem evreii întorși din nou acasă.

Levi Petrus, un bărbat din biserica din Suedia, un frate minunat, mi-a zis: „Frate Branham, evreii i-au crezut întotdeauna pe prorocii lor. Ce ar fi să mergi în Israel?”

„Mi se pare că ar fi un lucru bun”, am răspuns eu.

„Le-am trimis deja un milion de Biblii cu Noul Testament. (Voi știți că ei citesc de la dreapta la stânga). El i-a întrebat pe evreii aceia: „De ce ați adus cu voi părinții și bătrânii, pe cei bolnavi și suferinzi, ca să fie îngropați în țara natală?”

Dar ei au răspuns: „Ca să-L vedem pe Mesia.” Amin.

Fraților, zilele neamurilor sunt pe sfârșite. Dați-mi voie să vă avertizez în Numele

Domnului: ușa neamurilor se închide la fel de sigur cum este sigur că eu stau aici. Isus a spus: „Mahomedanii vor amenința zidurile Ierusalimului până când perioada neamurilor va fi împlinită și se va sfârși.”

Și iată-l pe Israel în țara natală, un popor cu armata și moneda lui. Amin. El este o națiune, smochinul a înfrunzit deja.

Levi Petrus le-a împărțit Noul Testament, iar ei au citit despre Isus. Ei nu auziseră despre El, dar au spus: „Dacă Acesta este Mesia, atunci El nu este mort și vrem să-L vedem făcând semnul lui Mesia și Îl vom crede. Noi îi credem pe profeții noștri, iar Mesia va fi un Profet. Să-L vedem făcând semnul profetului Mesia și Îl vom crede.”

M-am gândit că este o potrivire perfectă și am zis: „Doamne, lasă-mă să merg.” M-am dus în Cairo, Egipt și aveam biletul în mână. Ei anunțaseră zborul meu, dar Duhul Sfânt mi-a vorbit și a spus: „Nu acum! Nu este încă timpul! Mai sunt încă spice de adunat!” Abia îmi venea să cred. M-am dus după hangar (Dumnezeu este Judecătorul meu), am îngenuncheat și am spus: „Tată ceresc, într-o oră sau două voi fi în Palestina, îi voi provoca pe acei evrei și voi spune: „Nu ați spus voi că dacă veți vedea semnul unui profet, Îl veți crede?” Îi voi face să promită că cred și își vor ține cuvântul: „Dacă acesta este Mesia al Bibliei și El a fost un profet, atunci El este încă un Profet.” Apoi le voi spune: „Dacă face semnul lui Mesia, veți crede în El?” Și voi adăuga: „Alegeți un grup de oameni, aduceți-i aici și veți vedea dacă El este Profetul Lui sau nu. Să-L vedem făcând aceste lucruri.”

Un evreu a dus aceasta la neamuri, iar acum, unul dintre neamuri aduce aceasta înapoi la evreu. Când acel evreu primește Evanghelia, zilele neamurilor s-au sfârșit.” Dar El nu m-a lăsat să merg și vă vom arăta imediat din Scriptură, de ce.

Acum observați. Când a fost un război mondial după acel timp? Mai întâi a fost Primul Război Mondial și toate armatele și popoarele s-au adunat... Ei notau declinul Primului Război Mondial. Nici în ziua de astăzi nu știe nimeni de ce au

capitulat și cine a făcut pace. Kaizerul Wilhelm a spus că el nu a făcut-o; și toți generalii au declarat că ei nu au făcut-o. Vedeți ce ciudat este? În 11 noiembrie, ora 11.00. Ce înseamnă aceasta? S-a oprit misterios. Cine a făcut-o? Voia lui Dumnezeu a ținut totul. *„Ține cele patru vânturi.”* Noi știm că „Vânturi” înseamnă „lupte și războaie”. Cele patru vânturi au fost ținute și s-au oprit chiar acolo, în al unsprezecelea ceas, până când am avut Israelul întors în țara lui. Vă amintiți că Isus a vorbit despre ceasul al unsprezecelea? Și ce a primit cel care a venit în ceasul al unsprezecelea? Fiți duhovnicești! Cel care a venit în ceasul al unsprezecelea a primit la fel ca cel care a venit în primul ceas. Atunci, botezul cu Duhul Sfânt are dreptul să vină înapoi și să-l pecetluiască pe evreu, la fel ca pe evreul din primul ceas.

„Țineți cele patru vânturi! Nu lăsați să fie distrus pământul până când nu-i vom pecetlui pe slujitorii Dumnezeului nostru.”

Aceasta a fost cu aproape cincizeci de ani în urmă, când Duhul Sfânt a venit de la Răsărit și a căzut peste oamenii Cincizecimii pe Azusa Street. Acum ce se va întâmpla? Va trebui să țină vânturile ca să nu distrugă pământul. Atunci ei nu puteau s-o facă, dar acum au bomba care poate distruge tot pământul. Este adevărat? Până când să le țină? *„Până când vom pune pecetea pe frunțile slujitorilor lui Dumnezeu.”* Suntem aici, fraților!

El merge mai departe și spune: *„...am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: O sută patruzeci și patru de mii (câte douăsprezece mii din fiecare seminție).”* Nu înțelegeți ce vreau să spun? Scriptura a arătat totul perfect. Să nu uitați că toți vor pieri, în afară de aceștia!

Întâi, Primul Război Mondial, apoi Al Doilea Război Mondial și acum suntem gata pentru al Treilea. Ce este aceasta? Israelul este acasă la el și-L așteaptă pe Mesia. Biserica neamurilor, epoca pentecostală, Luther, Wesley, au devenit căldicei și L-au scos afară pe Isus, iar El îi va scuipa afară. Dar Isus a spus că chiar la sfârșit, înainte de a fi distrus pământul, va fi la fel ca în zilele lui Lot: *„Cum a fost în zilele Sodomei. Aidoma va fi și la venirea Fiului omului.”* Când Biserica neamurilor va

primi aceeași Putere, același înger, aceeași mărturie. Sigur, voi puteți s-o vedeți. Este cât se poate de clar; până și un copil o poate vedea.

Noi suntem la sfârșitul timpului. Toate mărturisesc aceasta, oriunde vă uitați în Biblie.

Popoarele sunt zguduite

Israel se trezește.

Semnele vestite de Biblia.

Zilele neamurilor sunt numărate

Cu grozăvii împovărate

Întoarceți-vă cei risipiți!

Ziua răscumpărării este aproape,

Inimile oamenilor sunt pline de frică

Fiți plini de Duh!

Cu lămpile aprinse și curate,

Priviți în sus!

Răscumpărarea voastră este aici.

Falșii profeți mint,

Adevărul lui Dumnezeu negând,

Că Isus Hristos este Dumnezeul nostru.

Ce se întâmplă cu lumea aceasta? Treziți-vă, oamenilor, și întoarceți-vă la Dumnezeu! Nu vedeți zguduitura lui Dumnezeu, Îngerul Lui venind jos și făcând aceleași semne și minuni, adică exact ce a spus că va face?

Tu zici: „Aceasta ar fi trebuit să se știe la Washington D.D.” El nu S-a dus la Caiafa, ci a venit la ai Săi. Acest Înger nu S-a dus în Sodoma, nu s-a dus la acești moderni Billy Graham și ceilalți, ci a stat cu Biserica aleasă, cu Avraam, cel chemat afară. Amin! Glorie! Ce minunat!

Care este Pecetea lui Dumnezeu? *„Nu întristați pe Duhul Sfânt cu care ați fost pecetluiți până în ziua în care Biserica este luată în slavă.”* (Efeseni 4.30).

În Galateni 1.8 și Efeseni 1.13 scrie:

„Dacă un înger din cer va propovădui altceva, să fie blestemat.” Da. *„După ce ați crezut, ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt al făgăduinței.”*

Frate baptist, prezbiterian, dați-mi voie să vă întreb ceva. Voi spuneți că ați primit Duhul Sfânt când ați crezut, dar Pavel spune: „*Voi ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, după ce ați crezut.*” După aceea.

În Fapte 19, Pavel s-a întâlnit cu niște bapțiști și cu Apollo, un om al Legii convertit, unul din ucenicii lui Ioan care propovăduia Evanghelia plin de bucurie, strigând și lăudându-L pe Dumnezeu. Totuși ei nu aveau încă Duhul Sfânt.

Pavel a venit și a stat toată noaptea cu Aquila și Priscila. El fusese în închisoare pentru că propovăduise Evanghelia și scosese un drac dintr-o fetiță, iar ei l-au luat și a locuit cu ei, niște făuritori de corturi, apoi s-au dus acolo unde avea adunare Apollo. După ce s-a terminat serviciul, Pavel le-a spus: „*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?*”

Odată, un om mi-a spus: „În original nu scrie așa.” Eu îl provoc să ia Diaglotul Emfatic ca să vadă că scrie la fel: „*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?*” Și aici se spune: „După ce ați crezut, ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt al făgăduinței.” Nu alegeți partea căldicică, ci haideți aici! Prindeți-vă de rază cu Hristos, Duhul Sfânt.

„*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?*”

„*Nici n-am auzit că a fost dată un Duh Sfânt*”, au răspuns ei.

„*Dar cum ați fost botezați?*” Și a continuat: „*Acesta nu mai este valabil acum*”, apoi le-a poruncit să fi botezați din nou în Numele lui Isus Hristos, și-a pus mâinile peste ei și Duhul Sfânt a venit peste ei și vorbeau în limbi, proroceau și Îl măreau pe Duhul Sfânt. Și după ce au crezut, au strigat și au avut un timp măreț; dar încă nu aveau Duhul Sfânt.

Ce spunea Pavel? *„Chiar dacă un înger din cer va propovădui o altă Evanghelie, să fie blestemat”*, fiindcă Satan se poate transforma. Stați cu Cuvântul! Așa este.

Deci, după ce ai crezut devii sămânța lui Avraam. Cum poți deveni sămânța lui Avraam? Fiind mort în Hristos. Atunci suntem sămânța lui Avraam și moștenitori cu Avraam prin făgăduință. *„După ce”* înseamnă o lucrare încheiată. *„După ce ați crezut.”* *„După”* înseamnă că înainte de aceasta a fost ceva, deci este o lucrare terminată. Pecetea arată că lucrarea este terminată. Când termini o scrisoare, o pecetluiești cu numele tău. Când termini de împachetat un pachet, îl sigilezi.

Eu și tatăl meu am lucrat o vreme la Căile Ferate. Ajutam la împins și mă uitam cum încărcau vagoanele. Le încărcau cât puteau de bine, apoi venea inspectorul și le scutura. Se uita dacă erau așezate bine, iar dacă se mișcau, îi sancționa.

Și astăzi Inspectorul trece printre lucrurile din viețile noastre. O, noi ne putem manifesta și purta ca și cum am avea Duhul Sfânt, dar după roade sunteți cunoscuți. El vine și scutură și găsește un loc mai slobod aici, la necredință, un loc mai slobod dincoace, și condamnă aceasta, apoi le aranjează din nou. Trebuie să fie clădite strâns, pentru că aveți de mers pe un drum greu. Când Dumnezeu îi dă unui om Duhul Sfânt, scutură orice părticică din el ca să vadă dacă este încărcat corect, pentru că-l așteaptă un drum. Amin! Glorie!

Și ce a făcut? Neprihănire. El a chemat-o, a curățat-o, a sfințit-o și Duhul Sfânt a pecetluit-o. a încărcat-o strâns, apoi a închis ușa. Și care este ultimul lucru? Se pune sigiliul pe vagon până la destinație. Nu până la următoarea trezire, ci până la destinație. Amin. *„Cu care ați fost pecetluiți”* până la următoarea trezire? Nu. Până când te alături la o biserică? Nu. *„Până la răscumpărarea voastră.”* Când Dumnezeu îți dă Duhul Sfânt este o lucrare terminată.

Ce se întâmplă mai întâi când are loc o naștere naturală? Se rupe apa. Ce urmează? Vine sângele, iar la urmă vine viața. Aceleași elemente au ieșit din Hristos și prin aceasta intrăm înapoi în Trupul Lui. Care a fost primul lucru care a

ieșit? Ei i-au deschis o parte și a ieșit apă și sânge. „În mâinile Tale Îmi încredințez Duhul.” (Luca 23.46).

1 Ioan 5.7-8 spune: „Trei sunt care mărturisesc (în cer): Tatăl, Cuvântul (care este Fiul) și Duhul Sfânt, și acestea trei sunt una.

Și trei sunt care mărturisesc pe pământ: Duhul, apa și sângele.” Acestea nu sunt una, dar sunt într-un acord.

Tu nu poți să-L ai pe Tatăl, fără să-L ai pe Fiul și nu poți să-L ai pe Fiul, fără să-L ai pe Duhul Sfânt, dar poți să fii neprihănit fără să fii sfințit și poți fi sfințit fără să ai Duhul Sfânt; iar când este gata și neprihănirea și sfințirea, este pusă Pecetea Domnului Isus Hristos prin botez. Amin.

Deci „după” înseamnă că este o lucrare terminată care este deja completă.

Prieteni, eu nu fac diferență între biserici. Pentru mine toate sunt la fel, iar dacă trebuie să rostesc aici numele vreunei biserici, eu nu am nimic cu ea. Acolo sunt tot atât de mulți oameni buni ca și în oricare alta. Adevărul este că există o singură Biserică, iar în ea nu aderăm și nu trebuie să avem numele trecut undeva, pentru că este Trupul lui Hristos.

Dacă aveți organizația voastră, este în ordine cât timp nu trageți gard aici ca să nu-l lăsați înăuntru pe fratele vostru sau îl condamnați. Cât timp recunoașteți că acolo este un frate și dincolo este un alt frate, este în ordine. Dar oamenii se agață de organizații în loc să se agațe de cruce și de Hristos. Dacă aveți o organizație și spuneți: „Noi credem toate acestea plus orice ne va descoperi Domnul”, este bine. Dar când puneți punct la mijloc, ați murit chiar acolo.

Biserica catolică a fost prima biserică organizată din lume. Întrebați istoricii.

Biserica catolică este mama tuturor și nu puteau să fie fii, ci fiice. Deci prostituata denominațională este cu ea. Așa este. Care este diferența? Sunt la fel. Cea mai decăzută femeie din Long Beach poate naște o fiică virgină, dar dacă ia apucăturile mamei ei, devine ceea ce este maică-sa. Exact aceasta s-a întâmplat și cu bisericile noastre protestante.

Acum vă voi atrage atenția asupra unei biserici denominaționale care este prima care mi-a vorbit despre Isus Hristos. Este vorba de Biserica Adventistă de ziua a șaptea. Ei spun că Pecetea lui Dumnezeu este Sabatul Lui, pentru că pecetea arată o lucrare încheiată. El a pecetluit în Sabat, iar ținerea Sabatului este o aducere aminte a faptului că sunteți pecetluiți. Voi, adventiștilor, știți aceasta. Îl știți pe dr. Smith și pe cei din cercul de citire a Bibliei acasă. Eu i-am avut pe toți la mine în birou, și pe cei dintre Martorii lui IeHoVaH și așa mai departe. Știu când s-au ridicat ei, punctele lor de vedere și unde se îndreaptă.

Ziua Sabatului nu este o Pecete. Ziua Sabatului a fost pecetea creației lui Dumnezeu. El a terminat creația Lui și a pecetluit-o cu Sabatul Lui, dar a fost un tip spre Sabatul creștin.

După ce Și-a terminat creația, El a dat Sabatul ca o pecete – este exact așa – că Și-a terminat creația. Apoi, când Și-a terminat Planul de salvare a avut o altă pecete. Glorie! Cuvântul „Sabat” este un cuvânt ciudat, de fapt este un cuvânt evreiesc și înseamnă „odihnă”. Dumnezeu Și-a terminat lucrarea și nu S-a mai întors.

În Evrei 4 scrie că „Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea” și mai spune în alt loc prin David: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!”

„Pe când noi, fiindcă am crezut, intrăm în „odihna” despre care a vorbit El când a zis: „Am jurat în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!” Măcar că lucrările Lui fuseseră isprăvite încă de la întemeierea lumii.

Căci într-un loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea: „Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui.”

Și aici este zis iarăși: „Nu vor intra în odihna Mea!”

Deci, fiindcă rămâne ca să intre unii în odihna aceasta și pentru că aceia căroro li s-a vestit întâi vestea bună n-au intrat în ea din pricina neascultării lor,

El hotărăște din nou o zi: „Astăzi”, zicând, în David, după atâta vreme, cum s-a spus mai sus: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!”

Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi.

Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.

Fiindcă cine intră în odihna Lui se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.” (v. 3-10).

Când intrăm în odihna Lui? Deschideți Bibliile împreună cu mine la Isaia 28.8-12. Aici o aveți.

„Toate mesele sunt pline de vărsături murdare și nu mai este niciun loc curat.

Ei zic: „Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățături? Unor copii înțărcați de curând, luați de la țată?”

Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.”

Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia Domnul.

El îi zicea: „Iată odihna! Lăsați pe cel ostenit să se odihnească! Iată locul de odihnă!” Dar ei n-au vrut să asculte.”

Luther-neprihănirea, Wesley-sfințirea, dar El a spus că Pecetea salvării, Sabatul, adevărata odihnă a venit atunci când „Prin buze bâlbâitoare și alte limbi noi, voi vorbi acestui popor.” Aceasta este lucrarea terminată. Aleluia! Aceasta este Pecetea, acesta este Sabatul.

Nu vedeți? Este Duhul Sfânt, fraților. Aceasta este când intri în lucrarea terminată. Dacă ai fost neprihănit, este în ordine, este bine; dacă ai fost sfințit, este bine, dar când ai primit Duhul Sfânt, este o lucrare terminată; Dumnezeu Și-a terminat Planul de mântuire și te-a pecetluit cu botezul Duhului Sfânt. Amin. Câți credeți aceasta? În orice loc din Biblie, Duhul Sfânt este o lucrare terminată. Și Dumnezeu Și-a terminat lucrarea Sa.

El Și-a chemat ucenicii la neprihănire, i-a sfințit în Ioan 17.17, le-a dat putere împotriva duhurilor necurate, au scos draci și au fost plini de bucurie, dar El le-a spus:

„Nu vă bucurați că ați scos draci afară, ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.” (Luca 10.20).

Acum, vă întreb ceva, fraților. Dacă numele voastre sunt scrise în cer, este totul bine? Nu, domnule. Sigur încă nu, pentru că Iuda era cu ei. Și el a trecut prin

neprihănire, prin sfințire, s-a rugat pentru bolnavi și a avut rezultate mari, dar când s-a apropiat de Cincizecime, și-a arătat culoarea.

Exact așa au făcut și bisericile denomiționale astăzi: au trecut prin neprihănire și sfințire, dar când au ajuns la botezul Duhului Sfânt, la semne, minuni și arătări ale îngerilor, ei nu vor să aibă de-a face cu aceasta. De aceea, sunt atât de apropiate cele două, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela și pe cei aleși.

Puteți să mă numiți holly-roller sau oricum vreți. Poate că sunt, dar mai bine să fiu un holly-roller decât să nu fiu deloc. Fraților, acesta este adevărul. În Daniel, când a venit Isus, El a venit ca Cel îmbătrânit de zile și avea părul alb ca lâna, ca judecătorii care poartă o perucă albă, ceea ce înseamnă că era Judecător.

Priviți, în Apocalipsa, El are o robă, nu este îmbrăcat ca un preot. Acesta este motivul pentru care Ioan nu L-a văzut în vreo zi de Sabat sau într-o duminică, ci L-a văzut în Ziua Domnului, venirea Domnului, când era Judecător.

Aici îl vedem din nou. Daniel L-a văzut venind cu zecile de mii de sfinți. Este adevărat? Cărțile au fost deschise și o altă Carte a fost deschisă, Cartea Vieții. Aici sunt căldicelele, fecioarele adormite și aici sunt cei adevărați care au venit cu El din slavă de la Cina Nunții. Și acolo era un păcătos. Tronul alb, scaunul judecății era așezat.

Aici vine această biserică. Iuda a înșelat prin neprihănire, prin sfințire, prin faptul că a vindecat bolnavi și a avut servicii de vindecare, dar s-a întors înapoi; când să primească botezul Duhului Sfânt și-a arătat culoarea.

Prieteni, nu-i numiți nebuni pe cei ce vorbesc în limbi, nu-i numiți holly-rollers sau altfel, pentru că Iuda a venit până acolo.

Tu spui: „Întreaga sfințire este Duhul Sfânt”, dar eu vă contrazic aici. Sfințirea este aceea care curăță sticla, dar Duhul Sfânt o umple. Acesta-i adevărul. Să zicem că aceasta este o sticlă pe care am găsit-o în noroi undeva în curtea găinilor. Soților, i-ați da soțului vostru să bea dintr-o astfel de sticlă? Păi, eu n-aș vrea să fiu soțul tău dacă ai face-o!

Ce vei face cu ea? O iei din murdărie – aceasta este neprihănirea. Apoi ce faci? O fierbi, o sterilizezi, o cureți. Ce înseamnă sfințirea? Este un cuvânt grecesc compus și înseamnă „a fi curățit și pus deoparte pentru slujbă.” Așa este. În engleză „a sfinți” înseamnă „a face curat”, dar în ebraică înseamnă „a face sfânt”. *„Ferice de cei însetați și flămânzi care tânjesc după neprihănire, căci ei vor fi umpluți (puși în slujbă și pecetluiți) până în ziua răscumpărării.”* (Matei 5.6). O, fraților, este Pecetea Duhului Sfânt! Aceasta este Pecetea lui Dumnezeu. Așa este.

Acum urmează să-L primească evreii. Penticostalii L-au avut, metodiștii, baptiștii, toți cei care au ieșit din diferite organizații, stau în seara aceasta aici. Și eu sunt un baptist, sau am fost și încă sunt, dar sunt un penticostal baptist botezat cu Duhul Sfânt. Eu sunt un nazarinean, penticostal, prezbiterian, baptist. Voi toți înțelegeți ce vreau să spun.

Ceea ce face diferența este Duhul Sfânt, Acesta m-a pecetluit în Împărăția lui Dumnezeu. Noi toți suntem ființe umane și nu am aderat la o biserică, ci printr-un singur Duh, prin Duhul Sfânt, noi toți am fost botezați într-un singur trup și pecetluiți până în ziua răscumpărării. Amin. Acesta este Duhul Sfânt.

Acum credeți? Se face deja târziu. Câți din voi cred că Duhul Sfânt este Pecetea lui Dumnezeu? Noi am arătat că cei pro și contra merg alături pe drum. Biserica aceasta căldică, un frate denominațional, va merge pe partea aceasta. Este exact cum am spus: că mulți au devenit ca și evreii de acolo. *„Dacă păcătuim cu voia după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcat.”* (Evrei 10.26).

Cineva m-a întrebat odată: „Ce vrea să însemne aceasta?” Ei bine, el nu a intrat încă în Ea, ci a primit doar cunoștință despre Ea. Așa este.

Exact ca și Israelul în călătoria spre țara făgăduită. Ei au trimis niște iscoade, iar când s-au întors, doi dintre ei au spus: „O putem lua!” Aceștia erau Iosua și Caleb. Dar ceilalți au spus: „Nu o putem lua!” Și au rămas acolo la graniță și au murit. Dar cei care au crezut făgăduința au intrat în Ea.

Ca tânărul care are o chemare în viața lui și se face predicator. El merge apoi și ia toate diplomele de Ph.D., apoi vine în biserică. Dar acolo încă pofteste și poate fumează, așa că spune: „Aceasta nu este bine pentru un om al lui Dumnezeu.” Astfel, se roagă să fie îndepărtat acel lucru de la el și este sfințit. Ajunge la graniță și vede botezul cu Duhul Sfânt, dar zice: „Dacă fac aceasta, denomi-națiunea mea mă va arunca afară.” Atunci du-te și mori la graniță dacă așa vrei.

„Cel ce păcătuiește...” Ce este păcatul? Necredința. Să-mi spună altcineva o altă definiție pentru păcat în afară de necredință. *„Cine nu crede, este deja osândit.”* Așa este. Adulterul nu este un păcat; fumatul și băutul nu este păcat. Acestea sunt atributele păcatului. Dacă ai fi un credincios, nu ai vrea să le faci. Așa este.

Vedeți, este necredința. *„Dacă nu credem cu voia...”* Aceasta sunteți voi toți fără Duhul Sfânt. *„Dacă nu credem cu voia* (În limba engleză nu scrie: *„cine păcătuiește”,* ci *„cine nu crede”*) *după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcat.”* Ce se întâmplă când Îi întoarceți spatele lui Dumnezeu? Ești pecetluit și ai luat semnul fiarei, și la fel ca și Cain, pleci din prezența lui Dumnezeu. Este zguduitoare, nu-i așa?

Vii până la graniță, dar mai departe nu crezi... Sau ai crezut, dar te temi să accepți. *„Cel ce păcătuiește cu voia* (nu vrea să creadă) *după ce primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne jertfă pentru păcat, ci doar o așteptare înfricoșată a judecării.”* Este un lucru grozav să cazi în mâinile Dumnezeului celui Viu.

Știi ce faci dacă, după ce ți s-a arătat care este Pecetea lui Dumnezeu, Îi întorci spatele și refuzi să-L primești din cauza prestigiului tău sau pentru că trebuie să renunți la ceva, la denotațiunea ta? Te pecetluiești în afara Împărăției și ai semnul fiarei.

Când Dumnezeu i-a spus lui Cain: „Du-te și închină-te ca și fratele tău. Adu un miel, fă ca fratele tău și este în ordine!”, el n-a vrut să facă aceasta și a spus: „Aceasta-i tot de pot să aduc. Accepti sau nu, aceasta am!” Prin aceasta, a fost însemnat și a plecat din Prezența lui Dumnezeu.

Fraților, poate sună dur, dar în dimineața aceea furtunoasă în care va cădea foc peste tot și oamenii vor striga și vor plânge, iar eu voi auzi sunând Barca Vieții, vreau să fiu sigur că Biletul meu este cel bun. Așa cum spunea bătrânul acela de culoare: „Oamenilor, eu nu vreau să am probleme când va fi să trec Râul.” Așa este. Deci, este bine să puneți lucrurile în ordine chiar acum.

După această zi, aceasta este în mâinile voastre, iar cel care nu va crede cu voia după ce a primit cunoștința Adevărului, văzând Îngerul Domnului dovedind totul până în ultima zi, văzând Evanghelia veșnică predicată de Luther, văzând sfințirea propovăduită de John Wesley, iar acum această Evanghelie care vă avertizează cu privire la pecetluire, este însemnat. Nu-l întoarceți spatele! Apropiați-vă de Hristos!

Tu zici: „Vrei să spui că acesta-i semnul?” Da. Dați-mi voie să vă aduc un text din Scriptură și deschideți cu mine la Exod 21.6. Când un sclav era vândut și venea anul de veselie... Când venea anul de bucurie, preoții sunau din trâmbițe. Câți ați știut aceasta? Când sunau din trâmbiță, orice sclav putea fi eliberat și să meargă acasă liber. Dacă era în câmp și auzea sunetul trâmbiței care aducea vestea cea bună, el își arunca sapa sau coasa jos și spunea: „Nu mai ai nici un drept asupra mea, așa că merg la soția și copiii mei! Am fost vândut ca sclav, dar ai auzit sunetul trâmbiței? Aceasta înseamnă cu sunt evreu și am dreptul de întâi născut, am dreptul să merg acasă fără banii cuiva.”

Nu dacă faci aceasta sau cealaltă, pentru că totul este prin har. Amin. Nu dacă vrei, ci dacă auzi Trâmbița anului de veselie. Domnul a vestit anul de îndurare, anul jubiliar și când am auzit acea trâmbiță... Cum vine credința? Nu doar ascultând cu urechea, ci dacă auzi ce înseamnă, înțelegi și accepți. Vedeți, este auzirea. Ștefan a spus: „*Netăiați împrejur la inimă și ureche...*” Vedeți, netăiați împrejur. Ei puteau auzi, dar nu aveau urechile tăiate împrejur și nu puteau crede. Înțelegeți? Netăiați împrejur la inimă și urechi, nu înțeleg. „O, totul este un mister pentru mine!” și asemenea lui Cain, aceasta este tot ce pot da: „Mă duc la biserică și gata!”

În ordine, Cain, tu ești însemnat cu semnul fiarei și mergi mai departe cu denomițiunea ta. Dar poți să vii la Hristos și să fii pecetluit cu Duhul Sfânt, poți să alegi. Și când auzi Trâmbița Evangheliei...

Ce este Trâmbița Evangheliei? Vestea bună a Duhului Sfânt care este aici. Cum știi aceasta? Îl vezi la lucru, vezi ce face. Este vestea cea bună.

Dar dacă omul acela spunea: „Păi nu cred că vreau aceasta.” Pentru că n-a vrut să meargă, stăpânul lui a trebuit să-l ducă la biserică metodistă, baptistă, pentecostală sau prezbitariană, să-l pună la perete, să-i găurească urechea și să-l însemne, și omul acela nu mai poate fi niciodată liber.

Dacă auzi adevărul și-i întorci spatele, urechea ta este însemnată și nu vei mai auzi niciodată aceasta. Vei pleca din prezența lui Dumnezeu spunând: „Mama a fost prezbitariană; și eu sunt la fel de bun ca restul.” Mama ta a trăit în Lumina pe care o avea ea, dar nu și tu. Caiafa a trăit în lumina pe care o avea, dar în timpul acela Isus era pe pământ. Toți acei drept credincioși aveau organizația lor și denomițiunea lor și umblau în lumina pe care o aveau, dar Lumina era chiar înaintea lor. Însă ei erau tari la cerbice și netăiați împrejur în inimă și urechi. Ei nu voiau altceva, iar Dumnezeu i-a pecetluit înăuntru, au fost condamnați în Ierusalim, au murit și au mers în iad. Așa este. Alegeți! Credeți în Domnul Isus Hristos și fiți umpluți cu Duhul Sfânt, cu lămpile curate și umplute!

În timpul serii va fi Lumină. Așa este. De ce nu vreți să veniți în timp ce strălucește Lumina serii? De ce nu vreți să veniți? Nu vă lăsați însemnați și puși deoparte! Nu stați morți! Credeți în Domnul Isus Hristos și fiți pecetluiți în Împărăție!

Care este semnul fiarei? Respingerea Duhului Sfânt. Înțelegeți? Linia de graniță... Înțelegeți? După ce au ajuns la cunoștința Adevărului „*este cu neputință pentru cei care au fost luminați odată.*” Înțelegeți? Să ajungi la cunoștința Adevărului, să vezi Adevărul, să vezi că El este aici și să-L vezi lucrând, să vezi că este așa, să ai cunoștința Adevărului și apoi să-i întorci spatele. Nu mai rămâne jertfă pentru păcat.

La sfârșit va fi exact cum a fost cu Cain la început. Acesta este Evrei 10. Va fi însemnat departe de Prezența lui Dumnezeu și va fi baptist, pentecostal pentru tot restul zilelor. Ei vor sluji denominațiunii lor în loc să-I slujească lui Hristos. Vor sluji crezului lor. Vei fi un catolic, un metodist, un protestant sau orice altceva, dar dacă ești al lui Hristos, ești pecetluit cu Duhul Sfânt. Dacă nu, vei fi însemnat într-una din zilele acestea și vei sluji organizația ta; aceasta-i tot ce vei ști și vei fi condamnat la aceasta până la sfârșit.

Tată ceresc, ceasul acesta devine întunecos. Este aproape. „Popoarele se despart; Israel se trezește.” Fiecare semn prezis de Biblie se împlinește. Tu ai promis aceste lucruri, ai spus că se vor întâmpla și știu că este adevărul. Tată, mă rog să fii îndurător și să-i salvezi pe cei pierduți, să-i pecetluiești cu Duhul Sfânt și să-i ajuți să nu întorcă spatele Mântuitorului lor. Dă-ne aceasta, în Numele lui Isus. Amin.

Eu știu că am spus adevărul. „*Oile Mele ascultă glasul Meu.*” Cum vom ști că El este aici? Ascultați-mă! Duhul Sfânt este aici chiar acum. Îl aud vorbind în limbi și tălmăcind; Îl văd făcând semne și minuni, și ultimul semn este semnul lui Mesia. Care a fost ultimul semn pe care l-a văzut Avraam înainte de a arde Sodoma? Acel Înger a stat în fața lui, Dumnezeu însuși în trup. Am vorbit despre aceasta, nu-i așa? Avraam l-a numit Elohim Dumnezeu. Priviți cum l-a numit Avraam pe Străinul acela care l-a numit cu noul nume pe care-l primise cu câteva zile înainte. În loc de Avram, El l-a numit „Abraham”, iar pe Sarai a numit-o cu nume de prințesă:

„Avraame, unde este nevastă-ta Sara?” De unde a știut că era căsătorit și că pe soția lui o chema Sara? „Este în cort, în spatele Tău.” „Eu (pronume personal), voi face la anul, după făgăduința pe care ai așteptat-o douăzeci și cinci de ani.”

Atunci Sara a râs în sinea ei: Voi mai avea bucurie cu domnul meu, acum, când sunt atât de bătrână și el de asemenea?” Dar Îngerul a zis: *„De ce a râs Sara în inima ei zicând că aceasta nu se poate?”* Și Isus a spus: *„Cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.”*

Când Petru a stat înaintea Lui, El a zis: *„Numele tău este Simon; tu ești fiul lui Iona.”* (Ioan 1.42), iar când Filip l-a adus pe Natanael, i-a spus: *„Iată un israelit în care nu este vicleșug.”*

„Rabi, de unde mă cunoști?”

„Înainte să te cheme Filip, te-am văzut când erai sub copac.” (Ioan 1.42-50).

S-a dus în Samaria. Aceștia nu erau neamuri. Noi nu așteptam nici un Mesia, eram păgâni și ne închinam la idoli. Deci, El a făcut acele lucruri înaintea neamurilor, ci înaintea evreilor și a samaritenilor. Erau trei rase: poporul lui Ham, poporul lui Sem și poporul lui Iafet. Și El i-a făcut aceasta femeii samaritene. S-a dus la ea și i-a zis:

„Dă-Mi să beau.”

Dar ea a zis: *„Nu se cade ca Tu, evreu, să ceri de la o samariteană.”*

„Dacă ai ști tu cu Cine vorbești... Du-te și adu-l pe bărbatul tău.”

„Nu am bărbat.”

„Așa este. Ai avut cinci.”

„Domnule, noi aici în Samaria am avut învățători buni. Noi știm că atunci când va veni Mesia, El va face aceste lucruri. Dar tu cine ești?”

„Eu sunt Acela.”

Ea a alergat în cetate și a spus: *„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus lucrurile pe care le-am făcut. Nu este Acesta chiar Mesia?”* Și Biblia spune că ei au crezut că El era Mesia după cum le-a spus femeia. Ea știa despre Dumnezeu mai mult decât știu jumătate din predicatorii de Hollywood. Așa este. El este Dumnezeu; El este încă Dumnezeu. Cu siguranță.

Uitați-vă la Zacheu care s-a ascuns în copac ca să-L vadă când trece pe acolo; și când El a ajuns în dreptul copacului, i-a zis: *„Coboară jos, căci voi veni la tine la masă.”*

Uitați-vă la orbul Bartimeu care a strigat: *„Fiul lui David, ai milă de mine!”* Isus S-a oprit și i-a dat vederea. El a știut.

Uitați-vă la femeia care s-a atins de poala hainei Lui, apoi s-a așezat jos. El a spus: *„Mine M-a atins?”*, dar Petru L-a muștrătat zicând: *„Cum spui Tu „Cine M-a atins?” Privește în jur la toți oamenii care se întind să dea mâna cu Tine numindu-Te Rabi și așa mai departe.”* El a zis însă: *„Dar am slăbit, din Mine a ieșit o Putere.”* Apoi a privit în jur, a văzut-o pe femeia care L-a atins și i-a zis: *„Credința ta te-a mântuit.”* Și scurgerea de sânge s-a oprit.

El a promis aceleași lucruri și pentru sfârșitul epocii neamurilor, câți cred aceasta? El a promis în Biblie. Își ține El promisiunea? Vă provoc să credeți. Amin.

Eu știu un singur lucru: că El este aici. Credeți? Să credeți și să nu vă îndoțiți. Biblia spune: „*Celui ce poate crede...*” Este adevărat? Credeți în Domnul Isus Hristos!

Femeia de acolo se roagă pentru fiica ei care are hemoragie internă. Crezi din toată inima? În ordine. Atunci poți avea ceea ce ceri. Amin.

Eu nu cunosc persoana respectivă, nu am văzut-o în viața mea. crezi din toată inima?

Chiar acolo în spate, nu vedeți Lumina care stă chiar acolo? Este peste o femeie de culoare de la capătul rândului. Are o rochie înflorată cu guler alb. Ea se roagă pentru cumnatul ei care are cancer. Aceasta este „Așa vorbește Domnul.” Este adevărat, femeie? Ridică-te în picioare. Așa să fie, după cum ai crezut.

Eu nu am văzut-o în viața mea pe femeie. Credeți că El este aici? Ce a făcut ea? S-a atins de Ceva.

Tu zici: „Te-ai uitat la ei, este psihologie.” Am să mă întorc cu spatele. Ascultați și credeți! Fie ca Domnul Dumnezeu să vă arate că este Dumnezeu. Eu doar voi vorbi.

Văd în fața mea un om care suferă de o boală de inimă. El poartă un costum închis la culoare și o cravată ca de colonel. Este un om scund și stă încă în picioare. Numele lui este Coats. Poți să primești vindecarea dacă crezi din toată inima. Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te acasă și fii vindecat. Credeți? Eu nu l-am văzut în viața mea.

Credeți? Atunci puneți-vă mâinile unul peste celălalt.

Va fi Lumină în timpul de seară

Calea de slavă sigur o vei găsi.

Credeți aceasta? Acum rugați-vă unul pentru celălalt și veți putea fi vindecați. Nu trebuie să fiți în rândul de rugăciune.

Pecetea lui Dumnezeu este botezul cu Duhul Sfânt, iar semnul fiarei este respingerea Lui. Primiți Duhul Sfânt!

Câți doresc botezul Duhului Sfânt? Să se ridice în picioare. Câți doresc să fie pecetluiți în Împărăția lui Dumnezeu? Să se ridice în picioare. Ridicați-vă și primiți-L! Așa. Și sus la balcon, nu-L respingeți! Ridicați-vă și primiți Duhul Sfânt! Amin. Ridicați-vă în picioare!

Acum, voi care aveți Duhul Sfânt, ridicați-vă și puneți-vă mâinile peste ei, peste cei care vor Duhul Sfânt. Lăsați-i pe predicatori să-și întindă mâinile așa: *„Și au trimis pe Petru și pe Ioan și și-au pus mâinile peste ei și Duhul Sfânt a venit peste ei.”* (Fapte 8.17).

Doamne Isuse, îți încredințez acest serviciu Ție. Uple-i cu Duhul Sfânt, Doamne! Vindecă-i în Numele lui Isus Hristos căci ești aici. Amin.

-Amin-